

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(651)

38. posiedzenie
Komisji Spraw Zagranicznych
w dniu 13 marca 2007 r.

VI kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy o przywilejach i immunitetach Międzynarodowego Trybunału Prawa Morza, przyjętej na VII Spotkaniu Państw-Stron Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza w dniu 23 maja 1997 r. (druk nr 377).
2. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Międzynarodowej Organizacji Dna Morskiego, przyjętego w Kingston dnia 27 marca 1998 r. (druk nr 378).

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 03)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Stefan Niesiołowski)

Przewodniczący Stefan Niesiołowski:

Witam serdecznie panów senatorów, pana marszałka i pana Andrzeja Kremera, zastępcę dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego MSZ, tradycyjnie obecnego przy tego typu ratyfikacjach.

W dzisiejszym porządku obrad są dwie konwencje, a ponieważ materiały są już rozdane, omówię go tylko króciutko. Punkt pierwszy: rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji umowy o przywilejach i immunitetach Międzynarodowego Trybunału Prawa Morza, przyjętej na VII Spotkaniu Państw-Stron Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza. I punkt drugi: rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Międzynarodowej Organizacji Dna Morskiego, przyjętego w Kingston dnia 27 marca 1998 r.

A teraz chciałbym oddać głos panu dyrektorowi.

Nie możemy głosować nad tymi dwiema konwencjami łącznie, ale można je łącznie omawiać. Głosować trzeba oczywiście oddzielnie.

W takim razie, Panie Dyrektorze, udzielam panu głosu. Proszę bardzo.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Andrzej Kremer:**

Dziękuję uprzejmie, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo, Wysoka Komisjo!

Zacznę od tego, że obie konwencje dotyczą immunitetów i przywilejów, które przyznała społeczność międzynarodowa organizacjom utworzonym na podstawie Konwencji ONZ o prawie morza. Przy czym pierwsza w kolejności dotyczy Międzynarodowego Trybunału Prawa Morza, a więc międzynarodowego sądu, który ma rozpatrywać sprawy związane z wykonywaniem Konwencji o prawie morza. Trybunał ten ma siedzibę w Hamburgu, w Republice Federalnej Niemiec.

Umowa przyjęta w dniu 23 maja 1997 r. dąży do tego, aby zagwarantować prawidłowe funkcjonowanie trybunału i wypełnianie przez niego zadań, jednym z warunków czego jest zapewnienie jego niezależności, a więc także niezależności funkcjonariuszy tej instytucji.

Sama umowa określa status prawny trybunału jako instytucji oraz zakres przedmiotowy przysługującego trybunałowi immunitetu, a więc stanowi, że trybunał ma osobowość prawną oraz zdolność do czynności prawnych, w dalszej zaś kolejności przewiduje immuni-

tety i ułatwienia dla funkcjonariuszy trybunału, to jest dla sędziów – członków trybunału, sekretarza oraz dla innych urzędników i ekspertów. Tu warto powiedzieć, że Polsce się udało, aby jednym z sędziów trybunału został wybrany także polski sędzia, pan profesor Pawlak.

Jest to umowa standardowa, która w prawie międzynarodowym reguluje przywileje i immunitety tego typu instytucji i organizacji, zawiera normy, które stanowią wyjątki od wolności, praw i obowiązków określonych w konstytucji, co powoduje, że zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 konstytucji niezbędna jest ratyfikacja za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Polska przystępuje do powyższej konwencji na podstawie art. 17 ustawy o umowach międzynarodowych. Związanie się powyższą umową nie będzie miało wpływu na sytuację gospodarczą i społeczną państwa, nie będzie też powodować dodatkowych wydatków. W związku z tym uprzejmie proszę Wysoką Komisję o pozytywną opinię dla plenum Senatu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Skoro nie mamy uwag, mówimy na razie o pierwszej konwencji...

(*Głos z sali: O pierwszej, tak, tak.*)

...a mianowicie o przywilejach i immunitetach Międzynarodowego Trybunału Prawa Morza, to ja w takim razie pozwolę sobie poddać to pod głosowanie.

Kto z panów senatorów jest za ratyfikacją tej konwencji? Proszę o podniesienie ręki. (9)

Jednogłośnie.

W takim razie dziękuję bardzo.

Wstępnie już rozmawiałem z panem senatorem Jarochem, czy pan senator by się zgodził zostać sprawozdawcą, ale muszę jeszcze o to zapytać formalnie.

Senator Andrzej Jarocho:

Tak, zgadzam się. Dziękuję.

Przewodniczący Stefan Niesiołowski:

Widzę, że nikt nie tego kwestionuje. Dziękuję.

Mówię z góry, że zaproponuję też panu senatorowi drugą konwencję, bo to jest właściwie podobna materia. Nie ma uwag, ale na razie wyprzedzamy to trochę.

W takim razie przystąpmy do omawiania punktu drugiego.

Panie Dyrektorze, proszę bardzo.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Andrzej Kremer:**

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Jeszcze raz, tak?

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Dobrze.

Międzynarodowa Organizacja Dna Morskiego została utworzona na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza. Zasadniczym celem tej organizacji jest organizowanie i kontrolowanie działalności na obszarach znajdujących się poza granicami jurysdykcji państwowej, zwłaszcza na dnie mórz i oceanów, gdzie, jak wiadomo, znajdują się przeróżne dobra i zasoby naturalne. Warto przy tym powiedzieć, że Polska korzysta także w sposób aktywny, poprzez organizację Interoceanmetal, w wykorzystywaniu gospodarczym działki na południowym Pacyfiku, obfitującej w złoża kobaltu, manganu i innych związków metali rzadkich.

Ponadto konwencja została opracowana przy współudziale polskich ekspertów. Przewodniczącym komisji ekspertów, w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, był pan profesor Zdzisław Galicki. Sama konwencja zawiera przywileje i immunitety organizacji oraz ich funkcjonariuszy i w tym zakresie jest podobna do poprzedniej, przedstawionej tu konwencji oraz innych standardowych konwencji międzynarodowych.

Polska przystępuje do konwencji na podstawie art. 17 ustawy o umowach międzynarodowych. Zgodnie z art. 89 konstytucji odbywa się to w drodze ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Związanie się protokołem nie będzie miało wpływu na stosunki gospodarcze i społeczne Polski, nie wymaga także dodatkowych wydatków budżetowych.

W związku z tym uprzejmie proszę Wysoką Komisję o pozytywną opinię dla plenum Senatu.

Przewodniczący Stefan Niesiołowski:

Dziękuję bardzo, Panie Dyrektorze.

Proszę bardzo, czy są może pytania albo uwagi, opinie?

Biuro Legislacyjne?

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Ustawy nie budzą zastrzeżeń.

Przewodniczący Stefan Niesiołowski:

W takim razie pozwolę sobie poddać to pod głosowanie w tym samym trybie.

Kto jest za? (9)

Jednogłośnie, tak?

To dziękuję bardzo.

Jak już mówiliśmy, pan senator Jaroch będzie sprawozdawcą. Bardzo dziękujemy. Nie wiemy jeszcze kiedy, ale na pewno będzie to w czasie tej sesji Senatu.

Proszę Państwa, rozumiem, że nie ma uwag. W takim razie zamknąłbym posiedzenie komisji, z tym że o godzinie 17.00, czyli już niedługo, mamy w tej samej sali posiedzenie połączonych komisji – z Komisją Obrony Narodowej – i tutaj przyjmujemy projekt, który panowie senatorowie już dostali. Oczywiście będziemy dyskutować na temat tego stanowiska. Serdecznie zapraszam.

Dziękuję bardzo. Do zobaczenia o godzinie 17.00.

(Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 13)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851